प्रेस काउन्सिलबाट 'क' वर्गको मान्यता प्राप्त

विकास खबरपत्रिका राष्ट्रिय साप्ताहिक

sfof{no
थाहा नगरपालिका-४
मिडिया चोक, मकवानपुर
;Dks{g+
९८०७२२५०७२
Odh
bikaskhabar@gmail.com

विकास

www.bikaskhabar.com खबरपत्रिका साप्ताहिक

● मकवानपुर, वर्ष-१०, ● अंक-३८, ● २०७४ चैत्र १९ गते सोमबार, ● 02 April 2018, ● नेपाल सम्वत्-११३८, ● पृष्ठ-६, ● मूल्य रु. ५/-

हिउँदे वर्षा नहुँदा उत्पादन घट्यो, बाँझो बारी बढ्यो

◆ सुरजकुमार भुजेल
थाहानगर

मकवानपुरको भिमफेदी गाउँपालिका वडा नं. ९ का का कृषक बद्री कँडेल (३५) ले अन्नबाली मात्र हैन हिउँदे तरकारी खेती पनि मासिदै गएको बताए । कृषक कँडेलले हिउँदमा लगाउने गहुँ तथा मकै बालीको साथै हिउँदे तरकारी आलु र काउली समेत हराउँदै गएको सुनाए । करिब एक दशकदेखिको हिउँदे वर्षा हुन छाडेको कारण अन्नबाली हुन छाडेको कँडेलको भनाइ छ । सबै खेतबारीमा सिंचाइको अभाव र हिउँदे वर्षा पनि नभएपछि उत्पादनमा घट्यो, खेती गर्न पनि छाडियो उनले भने ।

हिउँदे वर्षा हुनेक्रममा कमी आउन थालेपछि मकवानपुरका गाउँहरूमा उब्जनी हुने खेतबारी पनि बाँजिन थालेको छ । त्यसोतः २०७२ सालको भूकम्पपछि पानीका खोल्चाखोल्ची पनि सुकेकोले झन किसानहरू मर्कामा परेका छन् । करिब एक दशकदेखि मकवानपुरमा हिउँदे वर्ष भएको छैन ।

पछिल्लो पाँचवर्षमा त झन एक/दुई झर पनि पानी नपरेको थाहा नगरपालिका ३ का दिनेश विष्टले बताए । हिउँदे वर्षा बेलैमा नभए जति मलजल गरेपनि बाली फस्टाउँदैन(कृषक विष्टले भने । मकवानपुरमा वि.सं. २०७१

सालको मंसिर र फागुनको दोस्रो साता वर्षा भएदेखि गल्नेगरी पानी नपरेको इन्द्रसरोवर गाउँपालिका वडा नम्बर १ मार्खुका कृषक बासुदेव विष्ट सम्झन्छन् । विष्ट भन्छन् समयमै वर्षा नहुने भएपछि हिउँदे तरकारी मासिदै गयो ।

मस्याङ, बकुल्ला सिमि लसुन प्याजले घरवरीपरी हरियाली हुन्थ्यो अब गए त्यो बेला । विष्टले भने, सिंचाइका लागि पानी छैन आकाशबाट आउँदैन । पहिले पहिले हिउँदको चाड अनुसार पानी पर्थ्यो महिनैपिच्छे फेरी फेरी तरकारी खान पाइन्थ्यो, ऐले त्यस्तो हुँदैन । थाहानगरका कृषक मधुकर विक्रम श्रेष्ठ भन्छन्, माघेझरी ५ दिन, सातदिन पर्थ्यो अहिले त्यो कुरा भन्दा कथा हुन्छ । उनले भने शिवरात्री, फागुन पूर्णिमामा एक झर भए पनि पानी पर्थ्यो त्यो पनि हरायो । अहिले त हिउँदे झरीको कल्पना मात्रै हुन्छ । अतित्का कुरा कोट्याउँदै भने,(हिउँदे झरीमा वस्तुभाऊलाई घाँस जम्मा गर्न नसकेर ३/४ दिन पानीकै भर मा राख्नू पर्थ्यो ।

हिउँदे झरी पर्न छोडेपछि जिल्लाकै उत्पादनमा ह्रास आएको छ । बालीहरूलाई असर पर्ने गरेको छ । पानी नपरेपछि फलफूल उत्पादनमा पनि कमी आएको शीतोष्ण वागवानी केन्द्रका दामनका प्रमुख आइतसिं गुरूङले प्रतिक्रिया दिए । हिउँदे वर्षा नभएपछि वर्षैपिच्छे फलफूल उत्पादनमा गिरावट आएको प्रमुख गुरूङको भनाइ छ ।

सिचांइ गरेको पानी भन्दा आकाशे पानी राम्रो हुने भिमफेदी गाउँपालिकाका कृषि प्राविधिक मधुसुदन आचार्यले बताउँछन् । उनले भने,आकाशबाट परेको पानीमा बालीलाई चाहिने सुक्ष्म तत्व समेत हुन्छ त्यसैले बाली सप्रिन्छ । हिउँदमा पानी परे बालीमा रहेको कम्पोष्ट राम्रोसंग गल्ने भएकोले उत्पादन बढ्थ्यो वर्षा नै हुन छाडेपछि उत्पादन झन घटेको-घट्यै भयो । अग्ला पहाडमा हिउँ र मध्ये पहाडमा पर्ने पानीले धानेको उत्पादन वर्षैपिच्छे घट्दै गएको प्राविधक आचार्यको भनाइ छ ।

जिल्लाका कृषकहरूले लगाउने बालीको समग्र उत्पादन वर्षेनी घट्दै गएको जिल्ला कृषि विकास कार्यालय मकवानपुरकी बाली विकास अधिकृत रचना देवले बताइन् । अधिकृत देवले भनिन्,-हिउँदे वर्षा नभएपछि कसरी उत्पादन बढ्नू, झन घटिरहेको छ, अन्न बाली त लगाउने दरमा नै कमी आएको छ। मकवानपुरको थाहानगर, कैलाश, इन्द्रसरोवर, मनहरी गाउँपालिकामा बाहेक अन्य अरू स्थानीय तहमा अन्नबाली नै हिउँदे बालीको रूपमा लगाइन्छ । खास गरेर भिमफेदी, बागमती, मकवानपुरगढी बकैया, राक्सिराङ गाउँपालिका र हेटौंडमा अन्नबाली लगाइन्छ भने अरूमा तरकारी बाली बढि लगाउने चलन छ ।

भूमी सिंचाईको विकल्प खोज्दै अहिले अन्न बाली छाडेर हिउँदमा तरकारी खेतीतर्फ किसानहरू आकर्षित भएको जिल्ला कृषि विकास कार्यालयका कृषि प्राविधिक चन्द्रकान्त चौधरीले बताए । हिउँदे वर्षा नहुँदा सबैभन्दा बढि गहुँ, जौ, भुसेतिल, आलस, फापर, कोदो, तोरी, मस्याङ, गहत उत्पादनमा असर परेको छ । बाँकी पेज ५ मा

ट्युबवेल र जेनेरेटरको भर

मकवानपुरको मनहरी गाउँपालिका वडा नम्बर ६ रामौली प्रतापपुरका टेक बहादुर राईको बारीमा लटरम्म सिमी फलेको छ । उनले फापर भित्र्याइसके मसुरो भरेली भइसकेको छ भने भण्टा भट्टाभट्ट बिक्रि गरिरहेका छन् । हिउँदे वर्षा हुन छाडेपछि उनले बारीमै ट्य्बवेल गाडेर यस्तो खेती थालेका हुन् । राईले भने, बारी बलौटे छ, पानी कम भयोकी बाली भसक्कै मर्छ त्यसैले आकासे पानीको हिसाबकिताब नै गर्न छाडिसक्झै । गाउँका अधिकांश किसानले ट्युबवेल गाडेर सिंचाई थालेका छन् । अन्न बाली त गर्नै छाडी सकेको उनको

भनाइ छ । मनहरीको रमौली प्रतापपुरका किसानहरूले अहिले ५५ वटा ट्य्बवेल गाडेर सिंचाइ थालेका हुन् । मनहरी- ७ का मोहन अर्याल पनि अहिले लौका खेती स्याहार्नमा व्यस्थ छन् । पानीकै कारण अन्नबाली नगरेको बताउँदै कृषक अर्याल भन्छन् जेनेरेटरको भरमा तरकारी खेती गरेर धान्दैछौं । बाँकी पेज ५ मा

परम्परागत सङ्गीत कार्यक्रम

◆ विकास संवाददाता

उत्तरी मकवानपुरको थाहा नगर पालिका ३ गोपाली गाउँमा परम्परागत सङ्गीत कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ । नेपाल सङ्गीत तथा नाट्य प्रज्ञा प्रतिष्ठानको आयोजनामा तथा थाहा कला केन्द्र र गोपाली साँस्कृतिक साँझको सहयोगमा कार्यक्रम भएको हो । थाहा नगरपालिका ३ गोपाली गाउँका जेष्ठ सदस्य कुल बहादुर गोपालीको प्रमुख आतिथ्यता तथा नेपाल सङ्गीत तथा नाट्य प्रज्ञा प्रतिष्ठानका परिषद सदस्य उदय श्रेष्ठको सभाध्यक्षतामा कार्यक्रम भएको हो ।

कार्यक्रमका विशिष्ट अतिथि तथा थाहा नगरपालिका वडा नं. ३ का वडा अध्यक्ष राजेश केसीले संस्कृति संरक्षणको लागि आफ्नो वडाबाट गर्ने सम्पूर्ण काम गरिदिने प्रतिवद्धता व्यक्त गरे । बाँकी पेज ५ मा

थाहा नगरपालिका
yfxf gu/ sfo{kflnsfsf] sfof{no
इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर

प्रारम्भिक वातावरणीय परीक्षण
(Initial Environmental Examination-IEE)
अध्ययन गर्ने बारे सार्वजनिक सूचना

प्रथम पटक प्रकाशित मिति २०७४/१२/१९

yfxf gu/kflnsf4f/f lsTtf g+#! df Cold Store lgdf{0f k|:tfj ul/ Psf]df ;f]k|:tfj sfof{Gjog ug{cl3 pQm k|:tfjsf]k|/lDes jftfj/0flo kl/I0f (Initial Environmental Examination-IEE) cWoog ug{ l;nl;nfdf k|:tfj sfof{Gjog ubf{kefljt xg]] lf{qx?sf]ef}lts, h}ljs, /;folgs, ;fdflhs-cfly{s tyf ;fF:s[lts k|0ffnL, cfly{s tyf dfgjLo lqmofsnfkx?/logsf cJoo tyf tLalr sf]cGt/lqmof/ cGt/;DaGwdf s]s:tf]kefj kb{5 egL olsg ug{pQm lf{qdf kg{gu/kflnsf tyf To; lf{qsf ljBfno, c:ktfn, :jf:Yo rf}sL tyf ;/f}sf/jnf JolQm tyf ;+3;+yfsf]/fo;Demfj lng jftfj/0f ;+/If0f lgodfjnL, @)%$ sf]lgod &, pklgod @ adf]hd of] ;"rgf k|sflzt ul/Psf]h]of] ;"rgf k|sflzt ePsf] ldlt n]!% -kGw| lbg leqdf lgDg 7]ufgfdf cf0fk"g]u/LlnlvtF /fo;Demfj pknAw u/fOlbgxg cg'/f]w ul/G5 .

राय सुझाव पठाउने ठेगाना

प्रस्तावक	परामर्शदाता
थाहा नगरपालिका मकवानपुर, प्रदेश नं ३ नेपाल	Scholar Nepal Pvt. Ltd.

JolQmut 36gf btf{;DaGwL h?/L ;"rgf

जन्म दर्ता बालबालिकाको नैसर्गिक अधिकार हो । जन्मेको ३५ दिन भित्रै आफ्नो स्थानीय तहमा गई दर्ता गरौं । जन्म र मृत्यु दर्ताको सूचना परिवारको मुख्य व्यक्तिले र निजको अनुपस्थितिमा परिवारको उमेर पुगेको व्यक्तिले सूचना दिन सक्छन् । जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सम्बन्ध विच्छेदका घटना दर्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो । बसाई सराई गर्दा व्यक्ति आफू मात्र बसाई सरी गए व्यक्तिले र परिवार नै बसाई सरी गए परिवारको मुख्य व्यक्तिले दर्ता गर्नु पर्छ ।

yfxf gu/kflnsf
gu/ sfo{kflnsfsf] sfof{no
OGb|fo0fLrf}/, dsjfgk'/

नेपाल सरकारको सूचना

हाम्रो हरेक कदमहरु राष्ट्रिय स्वार्थबाट प्रेरित हुने संस्कृतिको विकास गरौं ।

नेपाल सरकार
;"rgf tyf ;~rf/ dGqfno
सूचना विभाग

सम्पादकीय

खोइ त ? पूर्ण सरसरफाई अभियान ?

कुनै बेला निकै सक्रियतापूर्वक अघि बढेको सरसफाइ अभियान अहिले ओझेलमा परेको छ । खासगरी मकवानपुर जिल्लालाई खुला दिसामुक्त घोषणा गरेयता अभियान सुस्त बनेको छ । खुला दिसामुक्त जिल्ला घोषणासगै पूर्ण सरसफाइ अभियानले गति लिनुपर्नेमा अभियान नै अलपत्र परेको जस्तो देखिन्छ । एकातिर पूर्ण सरसफाइ अभियान सुस्ताएको छ भने अर्कोतिर पानी र बानीको अभावमा शौचालयहरु प्रयोगविहीन हुन थालेका छन् । अहिले जिल्लाको पहाडी गाउँहरु तथा उत्तरी क्षेत्रको थाहा नगर क्षेत्रकै ग्रामिण भेगमा यो समस्या बढी देखिएको छ । सयौं बालबालिकालाई ज्ञान दिने विद्यालयहरु पनि यो समस्याबाट मुक्त छैनन् । त्यसले गर्दा दोहोरो असर पर्ने खतरा छ । विद्यालयकै शौचालय प्रयोग नहुँदा सयौं बालबालिकाले दु:ख पाउने अवस्था छ भने विद्यालयले त शौचालय प्रयोग गर्दैनन् भने हामी त व्यक्ति हौं भन्ने सोच पनि स्थानीयमा पलाउन सक्छ । सरसफाइ निरन्तर चलिरहने अभियान हो तर पनि खुला दिसामुक्त घोषणालगत्तै पूर्ण सरसफाइको अभियानलाई तीब्र नबनाए खुला दिसामुक्त घोषणाकै औचित्यमाथि प्रश्न उठ्ने स्थिति भएकाले सबैको ध्यान यसतर्फ जानुपर्छ ।

सबैलाई आधारभूत सरसफाइ र खानेपानीको पहुँच पुर्‍याउने उद्देश्यले नै यो अभियान सञ्चालन गरिएको हो । तर अहिलेको अवस्थालाई हेर्दा त्यो पूरा हुने अवस्था देखिदैन । सन् २००० मा राष्ट्रसंघले तय गरेको सहश्राब्दी विकास लक्ष अनुसार सन् २०१५ सम्ममा स्वच्छ खानेपानी र आधारभूत सरसफाइबाट बञ्चित मानिसहरुको संख्या आधामा झार्ने उद्देश्य थियो । २०१८ मा पुगिसक्दा पनि यो लक्ष भेटाउन सकिएको छैन । जिल्ला पूर्ण सरसफाइतर्फ अघि बढ्न नसक्दा ग्रामिण क्षेत्रमा बनेका शौचालय प्रयोगविहीन बन्न थालेका खबर आइरहेका छन् । यसले अभियान अझ प्रभावित हुनसक्छ । घोषणा गर्ने तर त्यसको अनुगमन नगर्ने नेपालको समस्या नै बनिसकेको छ । अहिले सरसफाइ अभियान पनि त्यसकै शिकार बनेको छ । खुला दिसामुक्त अभियान जसरी समुदायमा आधारित कार्यक्रमको रुपमा अघि बढ्यो, पूर्ण सरसफाइ अभियान पनि त्यही दिशामा अघि नबढाउँदासम्म सफल हुन सक्दैन ।

अहिले नेपालमा सरसफाइ अभियानका लागि 'पानी' र 'बानी' चुनौतीको रुपमा देखिएको छ । धेरै ठाउँमा पिउने पानी नहुँदा शौचालय प्रयोग नगर्नेहरुका लागि बहाना बनेको छ । त्यो भन्दा खतरनाक कुरा बानी रहेको छ । पानी पुर्‍याउन जति सजिलो छ, बानी परिवर्तन त्यति नै कठिन छ । यसका लागि निरन्तर जनचेतना जागृत गर्न जरुरी छ । हुन त एक्काइसौं शताब्दीको यो युगमा तिमी शौचालयमा दिशा गर, तिमी साबुन पानीले हात धोऊ भनेर अरुले सिकाउनुपर्ने लाजमर्दो कुरा हो तर पनि हामी धरातलीय यथार्थबाटै अघि बढ्नुपर्छ । जनताको चेतना छैन, त्यसमै परिवर्तनको प्रयत्न गर्नुपर्छ । शौचालयभित्र शौच गर्नु र साबुन पानीले हात धुनु भनेको व्यक्तिगत सरसफाइको आधारभूत विषय हो । यो स्वस्थ जीवनयापनको आधारभूत खुट्किलो र समृद्ध समाज निर्माणको आधार हो । यो कुरा आम व्यक्तिलाई बोध गराएर मात्र पूर्ण सरसफाइको अभियान सफल बनाउन सकिन्छ । हरेक अभियान सफल बनाउने मुख्य आधार समुदाय नै हो । तर समुदाय परिचालनको कार्यक्रम सरकारी निकायबाटै बन्नुपर्छ । वस्तुनिष्ठ सरसफाइ गुरुयोजना बनाएर समुदाय परिचालनमा केन्द्रित गर्न आवश्यक छ ।

yfxfgu/kflnsfsf]zv/sf[sfp06/af6 lbjf a; ;]f

विहान	६:१५	बजे काठमाण्डौ (हाइस)
विहान	६:१५	बजे हेटौंडा (फोर्स)
विहान	७:१५	बजे काठमाण्डौ (बस)
विहान	८:00	बजे हेटौंडा (बस)
विहान	८:१५	बजे सिमभन्ज्याङ हुँदै काडमाण्डौ (फोर्स)
विहान	९: 00	बजे काठमाण्डौ (मिनीबस)
विहान	९:00	बजे हेटौंडा जम्बो हाइस
विहान	९:४५	बजे काठमाण्डौ फोर्स
विहान	१0:१५	बजे मार्खु, पालुङ हुँदै हेटौंडा (मिनीबर्स)
विहान	१0:१५	बजे काठमाण्डौ(फोर्स)
विहान	१0:३0	बजे हेटौंडा (फोर्स)
विहान	११:१५	बजे काठमाण्डौ (मिनिबस)
विहान	१२:३0	बजे हेटौंडा (बर्स)
मध्यान्ह	१२:३0	बजे काठमाण्डौ (बस)
मध्यान्ह	१:३0	बजे हेटौंडा (मिनीबस)
दिउँसो	१:३0	बजे पालुङ गोगने पकने (मिनीबस)
दिउँसो	१:३0	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो	२:३0	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो	३:00	बजे पालुङबाट मार्खु (बस)
दिउँसो	३:३0	बजे पालुङबाट काठमाण्डौं (बस)

थप जानकारीको लागि नारायणी यातायात दिवा बस सेवा तथा टिकट काउण्टर दामन शिखरकोट इन्चार्ज अरुण लामा ९८५५0७२३२२ र नरेन्द्र अधिकारी ९८५५0७0५६१

dxTjk0f{6]nkmf]g gDa/x?

पालुङ एम्बुलेन्स (चालक)	९८१४२०७४०१
आग्रा एम्बुलेन्स (चालक)	९८६०२२३७५५
जनकल्याण उच्च मा.वि.	०५७-६२०३६४
थाहा नगरपालिका कार्यालय	०५७-४०००५६
मत्स्यनारायण मा.वि.	०५७-६२०५१२
ईप्रका पालुङ (प्रमुख)	९८५५०६९४९९
प्रहरी चौकी फाखेल	०५७-६९२५१८
जिल्ला प्रशासन मकवानपुर	०५७-५२०३८८
विद्युत प्राधिकरण पालुङ	०५७-४०००२९

अन्तर-प्रदेश सम्बन्धको बाटो

✍ rG>lszf]

निश्चित रूपमा संविधान लागू भएको छोटो अवधिकै अभ्यासले यसभित्र अनेकौं अन्तरविरोधहरू देखिएका छन्रू। सार्थक प्रादेशिक अभ्यासका लागि बन्द चुकुलहरु खोल्नु पर्नेछ । गतिशील लोकतान्त्रिक प्रवाहलाई व्यवस्थित गर्न कतिपय गाँठाहरु फुकाल्नु पर्नेछरू। केन्द्रीय वर्चस्व र प्रादेशिक अभ्यास बीचको परम्परा र परिवर्तनका अन्तरद्वन्द्वको बाछिटा छरप्रष्टिन थालेका छन् र यसका लागि संविधान संशोधन अपरिहार्य भएको छ । मुलुकले पहिलेपटक तीन चौथाइ समर्थनको के.पी. शर्मा ओली नेतृत्वको शक्तिशाली सरकार पाएको छरू। संघीय सरकार तथा ६ वटा प्रदेश सरकारलाई दुई तिहाइ बहुमत र अधिकांश स्थानीय सरकारमा पकड रहेको अवसर नेपालमा कम्युनिष्ट पार्टीलाई प्राप्त भएको छरू। तर यो भन्नैपर्ने हुन्छ, सरकारमा कम्युनिष्टहरु नेतृत्व गर्न पुगे पनि यो कम्युनिष्टको सरकार होइन । यो त नेपालको संविधान २०७२ अनुसार निर्वाचित एउटा सरकार हो । दुई तिहाइ बहुमत भएकाले यो सरकारसँग काम गर्ने स्वतन्त्रता छ । तर एउटा सीमा पनि छ, त्यो भनेको नेपालको संविधानले कोरिदिएको परिधि ।

यतिखेर प्रादेशिक अभ्यासको अनुभवलाई लिएर संघीय सरकारको मुखिया अर्थात प्रधानमन्त्रीसँग ७ वटै प्रदेशका मुख्यमन्त्रीको सामूहिक बैठक भइसकेको छ । मुख्यमन्त्रीहरुले आ-आफ्नो सुविधा अनुसार प्रधानमन्त्रीसँग व्यक्तिगत भेट गरिसकेका छन् र ती सबैमा प्रादेशिक अभ्यासका क्रममा देखिएका अप्ठ्याराहरूलाई प्रस्तुत गरिएको छ । हामीले अपनाएको संघीयतालाई सार्थक बनाउने हो भने राज्य केन्द्रीकरणको नीतिमा छेकवार गर्नुपर्छ र संघीय सरकार प्रदेशहरूका लागि सहजकर्ताको रूपमा देखिनुपर्छ भन्ने अपेक्षा मुख्यमन्त्रीहरूबाट ध्वनित भएको पाइन्छ । अहिले प्रदेश र केन्द्र बीचको सम्बन्धलाई सैद्धान्तिक, कानुनी र व्यावहारिक रूपमा परिभाषित गर्नु जति आवश्यक देखिएको छ, त्यति नै प्रदेशहरु बीचको सम्बन्धको व्याख्या गर्नु टडकारो छ ।

सातवटै प्रदेशमा क्रमश: मुख्यमन्त्रीहरु एकदेखि शेरधन राई, लालबाबु राउत, डोरमणि पौडेल, पृथ्वी सुब्बा गुरूङ, शंकर पोखरेल, महेन्द्रबहादुर शाही र त्रिलोचन भट्टमध्ये कतिपयको पहिलेदेखि नै आत्मीय चिनजान रहेको अवस्था छ । यहाँ मुख्यमन्त्रीहरु बीचको वैयक्तिक सम्बन्ध र प्रदेशहरु माझको सम्बन्ध दुई फरक कुरा हुन् भन्ने पहिला प्रस्ट हुनुपर्छ । मुख्यमन्त्रीहरु बीचको सम्बन्ध हार्दिक भएर कतिपय सन्दर्भमा ती प्रदेशहरूबीच सम्बन्ध सहज हुनसक्छ भने कतिपय अवस्थामा त्यो नहुन पनि सक्छ । यो सबै कुराहरु सम्बन्धित प्रदेशहरूले आफ्ना 'प्रादेशिक स्वार्थ'लाई कसरी परिभाषित गर्छन् , त्यसमा भर पर्छ । उसो त संवैधानिक प्रावधान अनुसार चाँडै 'अन्तरप्रदेश परिषद'लाई मूर्तरूप दिन संघले पहल गर्नुपर्छ, यो त छँदैछ, सँगै साँध जोडिएका प्रदेशहरूमाझको सम्बन्ध सहयोगी र समन्वयकारी हुन आवश्यक छ । साँध नजोडिएका प्रदेशसँग पनि प्रदेश सरकारहरूले आपसी तालमेलका प्रयत्न गर्न सक्छन् । तर यसका लागि आवश्यक छ- प्रदेश सरकारहरु बीच संवादमूलक आपसी सम्बन्ध ।

जुन निर्वाचनको माध्यमबाट बहुतहको संरचना खडा भएको छ, त्यो निर्वाचन निकै पहिला हुनुपर्थ्यो, किन भएन ? जगजाहेर छरू। प्रादेशिक सीमांकनमा नमिलेको विषयलाई लिएर मधेसी दलहरूले संघर्ष जारी राखेका थिए । अहिले ती दलहरूले पनि चुनावमा भागमात्र लिएनन्, प्रदेश २ मा गठबन्धनको सरकार निर्माण गर्न नै पुगेका छन् । अहिले प्रधानमन्त्रीसँगको भेटमा कुनै पनि मुख्यमन्त्रीले सीमांकन नमिलेको विषय उठाएनन् । यसको तात्पर्य हालका लागि मुख्यमन्त्रीहरूले प्रादेशिक सरकारलाई गतिशील बनाउन केन्द्रको सहजीकरण खोजेका मात्र हुन् । यसैबीच प्रदेश ३ का मुख्यमन्त्री डोरमणि पौडेलले प्रदेश २ मा अवस्थित ठोरीलाई प्रदेश ३ मा गाभ्ने आश्वासन त्यहीँ पुगेर दिएका छन् । यस अघि प्रदेश ३ का मुख्य सचिवको नेतृत्वमा आएको टोलीले ठोरी नाकाको अवलोकन गरेर फर्किसकेको छन् ।

> संघीयताबाट बेग्लिएको राष्ट्रियता "पञ्चायतवाद"मा परिणत हुनपुग्छ । वर्तमान परिवेशमा "नवमहेन्द्रपथ"को भरमा "संघीयता"लाई विस्थापित गर्न सकिँदैनरु। मुख्यमन्त्रीहरु नयाँ राजनीतिक पहल गर्नका लागि अन्तरप्रादेशिक संवादको क्रमलाई आफ्नो कार्यभारको अनिवार्य हिस्सा बनाउनुपर्छ ।

मधेसी दलहरूले अहिले पनि प्रदेशहरूको सीमांकन नक्कली हो र मधेसको यो कृत्रिम विभाजनलाई संविधान संशोधनमार्फत सच्याइनुपर्छ भन्न छाडेका छैनन् । भन्न खोजिएको के हो भने अहिले मुख्यमन्त्रीहरूको प्राथमिकता केन्द्र र प्रदेश बीचको सम्बन्ध निर्धारण, प्रादेशिक भूगोलभित्रको स्थानीय तहसँगको साइनोको व्याख्या र प्रादेशिक सरकारलाई प्रभावकारी बनाउनु हुनुपर्ने हो ।

एउटा प्रदेशको मुख्यमन्त्रीले अर्को प्रदेशमा गएर सीमांकनको राजनीति गर्न थाल्यो भने फेरि कस्तो खाले कोलाहलको सुरूवात होला ? सबैलाई थाहा छ, यो संविधान निर्माणको लामो अवधि यही गन्थन र गनगनमा खर्चिइएको थियो । अहिले पनि तराईका जिल्लाहरूमा मात्र होइन, पहाडतिर पनि विभिन्न कोणबाट असन्तुष्टि मौजुद छन् । केन्द्रीय सत्ताको निर्देशनमा सम्पन्न गरिएको कतै लिटमस टेस्ट त होइन, ठोरीको सन्दर्भ । बाँके र बर्दियालाई प्रदेश ६ सँग जोड्ने, पर्सा र बारालाई प्रदेश ३ सँग जोड्ने गुप्तखेलको पूर्वाभास त होइन ? फेरि मधेसी जिल्लालाई थप खण्डित पारिँदैछरू? आशंका गर्नेहरूले भन्दैछन् । अहिलेको लागि प्रदेश सरकारहरूको काम संविधानभित्रको सकारात्मक ठाउँमा टेकेर आफूले पाएको जिम्मेवारीलाई सम्पादन गर्नुपर्ने हो ।

एउटा प्रदेश र साँध जोडिएको अर्को प्रदेशबीच पारस्परिक सम्बन्ध हुनैपर्छ । यसका लागि मुख्यमन्त्रीहरूले आपसी संवाद गर्नैपर्छरू। प्रादेशिक अभ्यास भनेको त अन्तरनिर्भरताको दृष्टि हो । एउटा प्रदेश र अर्को प्रदेशबीच तालमेल हुनैपर्छ । अहिले नै सिन्धुलीको जुनार किन्ने व्यापारी धनुषाका हुन्छन्, सिरहा-सप्तरीको आँपको बजार काठमाडौं छ, वीरगन्ज र हेटौंडाबीच बहुमुखी अन्तर क्रिया छ । सुर्खेत ६ नं. प्रदेशको राजधानी भए पनि त्यसलाई दक्षिणी नाकासँग जोड्ने प्रदेश ५ को सीमान्त सहर नेपालगन्ज नै हो । आफूस्थित प्रदेशको तुलनामा नेपालगन्जले नाका सहर हुनुको बढी फाइदा प्रदेश ५ लाई पुर्‍याउँछ । भन्न खोजिएको के हो भने प्रदेशहरूले केवल केन्द्रसँग मात्र जोडिने र केन्द्रले जुराइदिएको अवसरको बेलामा मात्र आपसी संवाद गर्ने होइनरू। प्रदेशहरु माझ आपसी अन्तरनिर्भरताको सोचले जुन साझा ऐक्यबद्धताको निर्माण गर्छ, त्यसले नयाँ राष्ट्रियता जन्माउँछ । देश जोड्ने संघीयता भनेको यही होरू। बञ्चित समूहहरूको आकांक्षालाई व्यवस्थित गर्न खडा गरिएको प्रादेशिक संरचनाले प्रदेशहरूमाझ जुन आपसी एकात्मकता निर्माण गर्छ, त्यो नै राष्ट्रिय अस्तित्वका लागि ऊर्जा बन्छ ।

अन्तरप्रदेश सम्बन्धको बाटो भनेको आर्थिक-सामाजिक रूपान्तरणको पक्ष हो । एक ठाउँको संशाधनलाई अर्को ठाउँमा प्रयोग गर्नसक्ने सम्भावनाको खोजी गर्नु हो । ७ वटै प्रदेशहरूको फरक-फरक क्षमता छ । प्रादेशिक सीमांकन र संरचना बन्नुभन्दा पूर्व पनि र पश्चात पनि सिन्धुली-धनुषाको सम्बन्ध, हेटौंडा-वीरगन्जको सम्बन्ध वा सुर्खेत-नेपालगन्जको सम्बन्ध थियो र छ । प्रादेशिक सरकारले जनस्तरमा रहेको आपसी सहकार्य र अन्तरनिर्भरतालाई पक्षपोषण गर्ने रवैया अपनाउनुपर्छ ।

यसका लागि पहिला आपसी हितका विषयहरूको पहिचान र त्यसको प्रबर्द्धनका पक्षहरूको खोजी गर्नुपर्रुयो । सार्वजनिक सेवाहरूलाई प्रभावकारी कसरी बनाउने ? केन्द्रीय नियन्त्रण कि प्रादेशिक स्वतन्त्रतामा मात्र घोत्लिने होइन, त्यो त आवश्यक हुँदै हो, तर अन्तरप्रदेश सम्बन्ध पनि त्यतिकै जरूरी छ । यसको अभावमा प्रादेशिक स्वतन्त्रता मझधारमा रहन्छ । प्रादेशिक अन्तरनिर्भरताको सोचले हाम्रो कलिलो संघीयताको कमजोरी होइन, बल हो भन्ने प्रमाणित गर्छ । प्रादेशिक अभ्यासमा एउटा प्रदेशले अर्को प्रदेशको कुराहरु सुन्ने, तर्क गर्ने, छलफल गर्ने, असहमतिलाई स्वीकार गर्ने, प्रतिस्पर्धा गर्ने, सामञ्जस्यमा मान्यता राख्ने र सहयोग गर्ने संस्कार र मान्यता बोक्ने हुनाले यसले शान्तिपूर्वक देखापर्ने समस्या र द्वन्द्वहरूको व्यवस्थापन गर्न विकल्पहरु प्रदान गर्छरू।

संघीयताबाट बेग्लिएको राष्ट्रियता 'पञ्चायतवाद'मा परिणत हुनपुग्छ । वर्तमान परिवेशमा 'नवमहेन्द्रपथ'को भरमा 'संघीयता'लाई विस्थापित गर्न सकिँदैनरू। मुख्यमन्त्रीहरु नयाँ राजनीतिक पहल गर्नका लागि अन्तरप्रादेशिक संवादको क्रमलाई आफ्नो कार्यभारको अनिवार्य हिस्सा बनाउनुपर्छ । अन्तरप्रदेश सम्बन्धलाई नयाँ ढङ्गले परिचालित गर्ने हो भने यसलाई नयाँ तरिकाले विश्लेषण र परिचालित गर्न जरूरी हुन्छ । सबै प्रदेशका राजनीतिकर्मी तथा नीति निर्माताहरूले बुझिदिए यो सम्बन्धमा नयाँ आयाम र विश्वास आर्जन गर्न सकिन्छ । २१ औं शताब्दीको दोस्रो दशक अन्त्यतिर आइपुग्दा पनि अझै हाम्रो समाजमा अनेकौं सामाजिक विसंगति, कुप्रथा र भेदभाव छन् । राज्यहरूमा पाठ्यक्रम तयार गर्ने काममा सुधारात्मक ऊर्जाको खाँचो अन्तरप्रदेशलाई पर्छ । शिक्षक प्रशिक्षण र परीक्षा प्रणाली, प्राकृतिक संसाधनहरूको रखरखाव पनि हामीलाई नजिक्याउने सेतु हुन् । एउटा प्रदेशलाई अथवा दुई प्रदेश बीचको सम्बन्धलाई राजनीतिका आधारमा मात्रै बुझ्न थाल्ने हो भने त्यसले अर्थभन्दा अनर्थ ल्याउनेछरू।

प्रदेशहरु बीचको भौगोलिक अवस्थिति, ऐतिहासिक तथा सामाजिकर सांस्कृतिक कारण, जनस्तरको आर्थिक सम्बन्धको कारणले पनि यसरी भावावेशमा एउटा प्रदेश अर्को प्रदेशको स्वार्थमा अतिक्रमण गर्न मिल्दैन । सहअस्तित्वका लागि सामञ्जस्य र अस्तित्वका लागि संघर्ष गर्ने हो । अहिले प्रत्येक प्रदेशले आपसी सहअस्तित्वका लागि सामञ्जस्यको गोरेटो कोर्नुपर्छ । प्रादेशिक अभ्यासले जनतामा नौलो आशा पलाएको छ । अबोला जनताको ठूलो हिस्सा आ ना चाहनालाई साकार भएको हेर्न चाहेको अनुमान गर्न सकिन्छ । अन्तरप्रादेशिक सम्बन्ध खोज्नु भनेको सच्चा नेपाल खोजिनु हो । एकीकृत र समृद्ध नेपाल खोजिनु हो । यो सम्बन्धको बाटोबाट नै 'सुन्दर शान्त नेपाल ..'को व्यावहारिक सत्यलाई प्रादेशिक अभ्यासले स्थापित गर्न सक्छ।

महिलालाई अगाडी बढाँउने काम गर्छु : महिला सदस्य ढकाल

जानुका ढकाल थाहा नगरका एक सकृय महिला हुन । उनी थाहा नगरपालिका वडा नं २ का महिला सदस्य, थाहा नगरपालिकाको नगर कार्यपालिका सदस्य तथा अनुगमण समितिका सदस्य समेत हुन् । सकृय महिला जानुका ढकालसंग विकास खबर संवाददाता मञ्जरी बलामीले गरेका कुराकानी :

निर्वाचित भएर सक्षम महिलाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिरहँदा कस्तो अनुभव भैरहेको छ ?

मलाई एकदम खुशी लागेको छ । अहिले सम्म चुलोचौकामा बसेको मान्छे, म राजनीतिमा लागेको मान्छे पनि होइन, म भन्दा सोझा, बोल्न

> ‘गाह्रो त धेरै गाह्रो छ, तालिम कार्यक्रमहरु ल्याउदा पनि महिलाहरुलाई बाहिर ल्याउन सकिदैन । अहिलेको समयमा किशोरीहरुलाई समेत तालिमको लागि बाहिर ल्याउन सकिएको छैन भने बिवाहित महिलाहरुलाई बाहिर ल्याउन झन धेरै समस्या छ । नगर मा आएर काम गर्दा पनि प्रबिधिक कुराहरु बुझ्न सकिदैन, तर पनि बुझ्ने, सिक्ने प्रयास गरिरहेको छु ।’

पनि डराउने खालका दिदी बहिनीहरू पनि नेतृत्व गर्छु भनेर जितेर आएका छन । त्यसमा पनि नगर भित्र समितिमा पनि छु तर परिषदमा चिनजान गरेर १ बर्ष त बित्यो नि, अब ४ बर्ष बाकी छ, केही गर्नु पर्छ भनेकी छु, उहाँहरूलाई सिकाउँदै पनि जानुपर्नेछ । दिदी बहिनीहरूमा सबै हामी हाम्रो हो, कोही पढाइ छैन भन्दै भन्ने गर्छु, यसमा मलाइ एकदम गर्ब लाग्छ ।

महिला भएर पनि महिला प्रतिनिधिको रूपमा नेतृत्व गरीरहँदा कस्तो समस्याहरू पाउनु भएको छ ?

गाह्रो त धेरै गाह्रो छ, तालिम कार्यक्रमहरू ल्याउदा पनि महिलाहरूलाई बाहिर ल्याउन सकिदैन । अहिलेको समयमा किशोरीहरूलाई समेत तालिमको लागि बाहिर ल्याउन सकिएको छैन भने बिवाहित महिलाहरूलाई बाहिर ल्याउन झन धेरै समस्या छ । नगरमा आएर काम गर्दा पनि प्रबिधिक कुराहरू बुझ्न सकिदैन, तर पनि बुझ्ने, सिक्ने प्रयास गरिरहेको छु ।

> अनेक कार्यक्रमहरु भए पनि महिला दिदीबहिनीहरु चुलो चौकोबाट बाहिर आउनै सकेको छैन, बाहिर आएकाहरुले पनि यातना सहनु पर्ने अवस्था छ भने कतिपय दिदी बहिनीहरु बहिर निस्कनै चाहादैन । बाहिर आउन चाहने महिलाहरुलाई पनि पुरुषले साथ सहयोग नगरेको अवस्था छ । बिचार गर्दा नगरले नै बिशेष कानुन बनाएर दिदी बहिनीहरुलाई खुलेर बाहिर आउन सक्ने वाताबरण बनाउनु पर्छ । कोही श्रीमान पनि पीडित छन भने धेरै महिलाहरु पीडित छन, यो बिषयलाई म मेरो तर्फबाट जसरी पनि रातदिन नभनी लागि पर्छु भन्ने अठोट छ । तर एकले थुक्दा सर्लक्क सुक्दो रहेछ भन्ने अनुभव गरेकी छु, त्यसैले हामी नगरमा भएका महिला सदस्यहरु नै एकजुट भएर त्यही मार्फत नै महिला हक हित, सुरक्षा र हिंसाको बिषयलाई न्युनिकरण गर्नु पर्छ । अहिले घरायसी हिंसा कै कारण नगरका कतिपय कलेज पढ्ने बिद्यार्थीहरु कुलतमा फसेको होकी? भन्ने पनि छ । त्यसैले कसरी कहाँबाट सुरु गर्ने भन्ने अन्यौल पनि छ । त्यसैले यो बिषयले सुक्ष्म रुपमा परिक्षण गर्नु पर्छ ।

तपाई आफु महिला भएर यो अवस्था सम्म कसरी आउन सक्नु भयो ?

सानै देखि नै सहि लाई सहि र गलत लाई गलत नै भन्ने बानी थियो । मेरो, जस्ले गर्दा समाजको बिषयहरूमा मेलमिलाप गर्थे । कुरा काट्ने र सुन्ने दुबैलाई एकै ठाउमा राखेर कुरा टुङ्ग्याउने, लगायतका काममा सरिक हुन्थ्ये, कसैले भनेको कुर ालाई राम्रो कुरा राख्ने नराम्रो कुरा हटाउने लगायतका काम गर्थ्ये । जसले गर्दा मलाई दिदी बहिनीहरूले यहाँ सम्म आउन साथ दिए, बिश्वास गरे ।

तपाई नगरको सेवामा लागि रहँदा आफ्नो घरबाट कसरी समय निकाल्नु हुन्छ ? श्रीमानले घरायसी काममा सघाउनु हुन्छ ?

म त कपडाहरू बेलुका भिजाउछु बिहान उज्यालो हुँदा खेरी धोइसक्छु, अनुगमनको समयमा बिहानै हिड्नु पर्ने हुन्छ भने राती पनि हुन्छ फर्कदाँ, नभ्याउदा चाडै उठ्ने, मेलापात भए पनि समय मिलाएर गर्ने गरेर नगरको काम पनि भ्याउँछु । विहान ४ बजे उठेर बारीको काम गरेर ९ बजे घर मा आएर खाना बनाउने, खाने अनि नगरपालिका आउछु । घरको काममा श्रीमान बृद्ध पनि भै सक्नु भयो, के सघाउन सक्नु हुन्छ र ।

चुनावको बेला जनताहरूमा केही आशा देखाउनु भएको थियो कि?

यस्तो गर्छु भनेर ठुलो आशा त केही देखाएको छैन किन भने म सानो सदस्यमा उठेर सबै गर्न सक्छु भन्न पनि मिल्दैन, मैले सुनुवाइ गराउने मात्र हो । आफैले दिने मेरो हातमा पनि छैन, तर महिला दिदी बहिनी, दलित, बालबालिका, अपाङ्ग र लक्षित बर्गको लागि मैले बोल्ने कुरामा अगाडी नै बढ्छु भनेको छु ।

लक्षित बजेटबाट के के योजनाहरू सञ्चालन भयो ?

१२ वटै वडा समेटिएर बुनाइ तालिम, सिलाई कटाई तालिम, अपाङ्गता परिचय पत्र बितरण कार्यक्रम लगायतका कामहरू सञ्चालन भैरहेको छ ।

हाल सम्म नगरपालिकाले सञ्चालन गरेको तालिम कार्यक्रमहरू कत्तिको प्रभावकारी भएको छ भन्ने लाग्छ ?

खासै प्रभावकारी छैन, जति पनि सिके बालुवामा पानी जस्तै भएको छ । तर अब सिप सिकेपछि अरूलाई पनि सिकाउन सक्ने क्षमता होस्, आम्दानी पनि होस् भन्ने तर्फ लागेको छु । सिप सिकेर उत्पादन भए पछि नगरपालिकाले नै बजार ब्यवस्थापन गर्ने वातावरण सिर्जना गर्नु पर्छ । मेलापात, घाँस दाउरा र भारी बोकेर नै महिलाहरूको दिन बितेको छ, अब भने यस्तो नहोस र बजेट पनि खेर नजाओस भन्ने चाहान्छु ।

लक्षित बजेट लक्षित बर्ग सम्म नै पुर्याउन तपाइको भुमिका के हुन सक्छ ?

हामीबाट सक्दो प्रयास गर्छौ, बजेट पनि कम छ, १२ वटै वडामा सबै कुराको जानकारी गराउने र सिपमुलक कार्यक्रमहरू लाने कुरामा म समन्वयकारी भुमिका खेलेर अघि बढ्छु ।

२०७५/०७६ मा महिलाहरूको लागि कस्तो योजनालाई अघि बढाउने योजना बनाउनु भएको छ ?

सकेसम्म सिपमुलक कार्यक्रम नै अत्यावश्यक छ । अन्य तालिमहरू भन्दा पनि बुनाईको सिप पछि सम्मलाई उपलब्धिमुलक हुने भएकोले बुनाईको तलिमहरू वडा वडाहरूमा नै पुऱ्यउन पाए हुन्थ्यो भन्ने सोचेकी छु । यो काम घर मै बसेर जहाँ जहिले पनि गर्न सकिने भएकोले बुनाई नै आवश्यक छ भन्ने लाग्छ ।

महिलाहरूको लागि योजना भन्ने बित्तिकै तालिम कार्यक्रम मात्र भनिन्छ, नगरमा महिला हिंसा, बहु बिवाह लगायत समस्याले गम्भिर रूपमा जरा गाडिरहेको छ, यो बिषयमा भने कार्यक्रम गर्न सकिदैन ?

यो बिषय अलि बढी गम्भिर छ । अनेक कार्यक्रमहरू भए पनि महिला दिदीबहिनीहरू चुलो चौकोबाट बाहिर आउनै सकेको छैन, बाहिर आएकाहरूले पनि यातना सहनु पर्ने अवस्था छ भने कतिपय दिदी बहिनीहरू बहिर निस्कनै चाहादैन । बाहिर आउन चाहने महिलाहरूलाई पनि पुरूषले साथ सहयोग नगरेको अवस्था छ । बिचार गर्दा नगरले नै बिशेष कानुन बनाएर दिदी बहिनीहरूलाई खुलेर बाहिर आउन सक्ने वाताबरण बनाउनु पर्छ । कोही श्रीमान पनि पीडित छन भने धेरै महिलाहरू पीडित छन, यो बिषयलाई म मेरो तर्फबाट जसरी पनि रातदिन नभनी लागि पर्छु भन्ने अठोट छ । तर एकले थुक्दा सर्लक्क सुक्दो रहेछ भन्ने अनुभव गरेकी छु, त्यसैले हामी नगरमा भएका महिला सदस्यहरू नै एकजुट भएर त्यही मार्फत नै महिला हक हित, सुरक्षा र हिंसाको बिषयलाई न्युनिकरण गर्नु पर्छ । अहिले घरायसी हिंसा कै कारण नगरका कतिपय कलेज पढ्ने बिद्यार्थीहरू कुलतमा फसेको होकी? भन्ने पनि छ । त्यसैले कसरी कहाँबाट सुरू गर्ने भन्ने अन्यौल पनि छ । त्यसैले यो बिषयले सुक्ष्म रूपमा परिक्षण गर्नु पर्छ ।

तपाई नगर कै महिलाहरूको प्रतिनिधिको रूपमा हुनु हुन्छ, ५ बर्षमा आफ्नो प्रतिनिधित्व हुनुको अर्थ र औचित्य कसरी राख्नु हुन्छ ?

महिला दिदी बहिनीहरूले उनीहरूको हितको लागि राम्रो काम गर्लान् भनेर हामीलाई जिताएर प्रतिनिधिको रूपमा पाठाएका छन् । केही गर्छन् अब भनेर चुनाबमा भोट दिएर पनि केही गर्न सकिएन भने भोली निरासा हुँदा ५ बर्ष पछि चुनाव हुनुको अर्थ रहँदैन । तर अब गर्नु पर्छ, नगरबाट एउटा निष्कर्ष निकाल्नै पर्छ र अब आउने परिषदमा कुरा उठाउने छौ । नारी दिवस नगरपालिकामा मनाउने, हिंसा अन्त्यको लागि पहल गर्ने छौं । ५ बर्ष सम्म महिलाहरूको लागि केही गरेर देखाउनै पर्छ ।

नगरपालिकामा रहेर काम गरिरहँदा यहाँ भएको जनप्रतिनिधिहरूको महिलाहरूको अवस्था कस्तो छ भन्ने लाग्छ?

जति पनि जनप्रतिनिधि पुरूषहरूको महिलाहरू हिंसामा नै होला भन्छु । किन भने पुरूषहरूले घरमा समय दिन भ्याउदैन, सबै काम महिलाहरूले नै गर्नु पर्ने हुन्छ, जसले गर्दा जनप्रतिनिधि पुरूषहरूकै महिला हिंसामा नै छ । कार्यक्रमहरूमा महिला अगाडी आउनुस् भन्ने पुरूषहरूले पनि आफ्नो घरमा श्रीमतीलाई बाहिर नआइज है, घरमा गाई भैंसी भोक्कै हुन्छ, खाना ढिला हुन्छ, भन्ने लगायतका कुरा गरि महिलाहरूलाई पछि पारिराखेको भन्ने चाई भोगे र देखे अनुसार पक्का हो । पुरूष अघि आउनुमा महिलाको ठुलो हात हुन्छ । कार्यक्रममा अरूको श्रीमतीलाई उफार्ने तर आफ्नो घरमा भने आफ्नो श्रीमतीलाई बाहिरै निस्कन नदिने प्रबृति भने जनप्रतिनिधिहरूमा रहेको छ ।

> “महिलाहरु हिंसामा परेका छन, यो बिषयलाई अन्त्य गर्न सके पनि महिलाहरुको मनमा शान्ति हुन्थ्यो, महिलाहरुले सुखको सास फेर्न पाउथ्ये भन्ने लागेको छ ।

५ बर्षमा गरिने काम मध्ये कुन चाही काम गर्छु नै भन्ने अठोट गर्नु भएको छ ?

पुरूषहरूले दिदीबहिनीहरूलाई जाडरक्सी खाएर कुटपिट गर्ने जुन प्रबृत्ति छ, महिलाहरू हिंसामा परेका छन, यो बिषयलाई अन्त्य गर्न सके पनि महिलाहरूको मनमा शान्ति हुन्थ्यो, महिलाहरूले सुखको सास फेर्न पाउथ्ये भन्ने लागेको छ । हाल नगर नै भद्रगोल भैरहेको छ, महिलाहरूले रातभरी रक्सी पारेर बजारमा नबेचे आम्दानिको स्रोत छैन, बालबच्चा पनि पाल्न नसक्ने, अनि रक्सी खाने दाजुभाईले त्यही दिदी बहिनीहरूलाई कुट्ने, यातना दिने गर्नाले धेरै चिन्ता लागेको छ । एउटाको जिवन बचाउने प्रयासमा अर्कोको जिवन खतरामा पर्ने कुरालाई समाधान गर्न सकिदैन कि जस्तो लागेको छ । नगरमा कुनै बजेट आएमा कुनै उद्योग खोल्न पाए राम्रो हुन्थ्यो भन्ने सोचेको छु । यदि मैले गर्न सकिन भने पनि ५ बर्ष पछि आउने महिला दिदी बहिनीहरूले मैले खनेको ट्र्याकबाट त्यो डाँडोमा भञ्ज्याङमा उग्लिने वातावरण बनाउन सक्छु भन्ने अठोट गरेकी छु ।

राजधानी सार्न प्रस्ताव प्रस्ताव पेश

◆ विकास संवाददाता

प्रदेश नम्बर ३ को स्थायी राजधानी हेटौंडाबाट अन्तै सार्नुपर्छ भन्दै विभिन्न कार्यक्रममा बोल्दै हिंडेका भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री केशव स्थापित चुपचाप बसिरहेकै अवस्थामा काभ्रेमा राजधानी सार्नुपर्ने भन्दै ३ सांसदहरूले लिखित प्रस्ताव पेश गरेका छन् ।

सांसद राजेन्द्र पाण्डे र मन्त्री स्थापितले नै राजधानी अन्तै सार्ने प्रस्ताव प्रदेशसभा सचिवालयमा पेश गर्नेछन् भन्ने अनुमान धेरैले गरेका थिए । तर उनीहरूभन्दा अगाडि नै बुधवार प्रदेशसभा सचिवालय हेटौंडामा ३ जना सांसदले लिखित प्रस्ताव दर्ता गरेका हुन् ।

सांसदहरू लक्ष्मण लम्साल, चन्द्रबहादुर लामा र बसुन्धरा हुँमागाईले काभ्रेलाई प्रदेश नम्बर ३ को स्थायी राजधानी बनाउनुपर्ने भन्दै प्रस्ताव दर्ता गराएका हुन् । काभ्रेको आइटी पार्कमा राजधानीको संरचना निर्माण गर्न सकिने उनीहरूले दाबी समेत गरेका छन् ।

उनीहरूले नेपालको संविधान २८८ को धारा २ मा आधारित रहेर प्रस्ताव दर्ता गरेका हुन् ।

दुर्घटनामा ३ को मृत्यु

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुरमा भएको छुट्टाछुट्टै सवारी दुर्घटनामा परी ३ जनाको मृत्यु भएको छ । मनहरी गाउँपालिका-५ डिल्लीपुर मा खोला बगरमा ना.३ त ४०५० नम्बरको ट्र्याक्टरले किच्दा मनहरी-३ का ९ बर्षिय किस्मत थिङको मृत्यु भएको हो । उनको ट्र्याक्टर ब्याक गर्ने क्रममा पछाडि चक्काले किचेको थियो । गम्भीर घाइते भएका उनलाई अस्पताल लैजादै गर्दा बाटोमा मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले जनाएको छ । यस्तै, हेटौंडा-११ सरस्वती चोकमा ना.३ ख १८९ नम्बर को ट्रकले ना.४५ प ७६७६ नम्बरको मोटर साइकललाई ठक्कर दिंदा चालक हेटौंडा-१ चौकीटोलका राजेश शिकारीको मृत्यु भएको छ । घाइते उनको उपचारका क्रममा मेडिकल कलेज भरतपुरमा मृत्यु भएको हो । यता, बकैया गाउँपालिका वडा नम्बर-७ भिरकोटमा खोलाबाट बालुवा लोड गरेर जाँदै गरेको ना.६ त ६२६२ नम्बरको ट्र्याक्टर उकालोमा पल्टिदा बकैया- ३ का २० बर्षीय सूर्यबहादुर बलको मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले जनाएको छ ।

घले बने प्रमूख सचेतक

◆ विकास संवाददाता

नेपाली कांग्रेस ३ नम्बर प्रदेश संसदीय दलको बैठकले प्रमूख सचेतकमा राधा घलेलाई चयन गरेको छ । संसदीय दलका नेता ईन्द्रबहादुर बानियाँको सभाध्यक्षतामा बुधबार पार्टी कार्यालय हेटौंडामा बसेको संसदीय दलको बैठकले प्रमुख सचेतकमा घलेलाई चयन गरेको हो । त्यस्तै सचेतकमा छिरिङ दोर्जे लामा, सदस्य सचिवमा निमा लामा तथा अनुशासन समिति संयोजकमा विजुला बर्मालाई चयन गरेको छ ।

बैठकले प्रदेशमा बन्ने ५ वटा विषयगत समिति मध्ये काँग्रेसले सार्वजनिक लेखा समितिको सभापतिमा आ ँनो दलको तर्फबाट न्हुच्छेनारायण श्रेष्ठको उम्मेदवारी दिने निर्णय गरेको सदस्य सचिव निमा लामाले जानकारी दिए ।

त्यस्तै बैठकले हालै भएको यूएस बंगला एयरलाइन्सको विमान त्रिभुवन अन्तराष्ट्रिय विमानस्थलमा अवतरणका क्रममा दुर्घटना हुँदा २२ नेपालीसहित ४९ जनाको मृत्यु भएकोप्रति दुःख व्यक्त गर्दै घाईतेको उपचार र मृतकलाई तत्काल क्षतिपूर्ति उपलब्ध गराउन माग गर्ने निर्णय गरेको छ । संसदीय दलको बैठकले कांग्रेसले नेता खुमबहादुर खडकाको स्वास्थ्य अवस्थाको जानकारी लिन ३ नम्बर प्रदेशको ससदीय दलको तर्फबाट दलका नेता ईन्द्रबहादुर बानियाँ र डा. राजाराम कार्कीलाई यही चैत १७ गते भारत पठाउने निर्णयसमेत गरेको सदस्य सचिव लामाले जानकारी दिए ।

मनि ट्रान्सफर

चोरीको आरोपमा एक पक्राउ

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुरको थाहा नगरपालिकामा रहेको मनि ट्रान्सफरबाट लाखौं चोरेको आरोपमा एक जना व्यक्तिलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ९ मा भएको चित्लाङ मनि ट्रान्सफरबाट ७ लाख ६० हजार चोरी गरेको आरोपमा सोही वडामा बस्ने ५२ वर्षीय पदमबहादुर पोडे भन्ने ज्ञानबहादुर पोडेलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको हो ।

काठमाण्डौ जिल्लाको चन्द्रागिरी नगरपालिका वडा नम्बर १२ बस्ने किरण महर्जन र सोही स्थानमा बस्ने राजन कपालीले थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ९ बस्ने धर्मलाल श्रेष्ठको घर भाडामा लिई मनि ट्रान्सफर सञ्चालन गर्दै आएका थिए । उक्त मनि ट्रान्सफर मा चैत ९ गते बिहान अन्दाजी २ बजेको समयमा चोरी भएको सूचना प्रहरीले प्राप्त गरेको थियो । सोही दिन बिहान ८ बजेको समयमा प्रहरीले अनुसन्धान गर्दा ढोकाको ईन्ट्रि कल र ह्याण्डिल लकको ताला समेत तोडी घर्रामा रहेको नगद चोरी भएको पत्ता लागेको थियो घटनामा संलग्न रहेको आरोपमा ईलाका प्रहरी कार्यालय चित्लाङबाट खटिएको प्रहरी टोलीले पदमलाई पक्राउ गरी मकवानपुर

जिल्ला अदालतमा पेश गरेकोमा अदालतबाट चोरी मुद्दामा ५ दिनको म्याद थप गरि अनुसन्धान भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले जनाएको छ ।

बंशगोपालमा शुरु भायो भर्ना अभियान

◆ विकास संवाददाता

हेटौंडा-६ चौघडामा रहेको बंशगोपाल माविले विद्यालय भर्ना अभियान शुभारम्भ गरेको छ । आगामी शैक्षिक सत्रका लागि विद्यालयले नयाँ भर्ना अभियान शुभारम्भ गरेको हो ।

अभियानको हेटौंडा वडा नम्बर ६ का अध्यक्ष अर्जुनप्रसाद चौलागाईले शुभारम्भ गरेका थिए । अभियान अन्तर गत विद्यालयले आज हेटौंडाको चौघडा, रक्षादेवी टोल, शान्टिोल, कृष्णनगर, चुच्चेखोला, कल्याणटार, कुमल्टार लगायतका क्षेत्रमा घरदैलो गरेको छ । घरदैलोमा विद्यालयका प्रधानाध्यापक र मेशप्रसाद लामिछाने, अध्यक्ष श्यामप्रसाद श्रेष्ठसहित विद्यालयका शिक्षक शिक्षिकाहरूको सहभागिता रहेको थियो ।

विद्यालयले कक्षा नर्सरीदेखि १० सम्म अंग्रेजी माध्यममा अध्यापन गर्ने, सिसिटिभियुक्र कक्षा कोठा तथा दण्ड र पुरस्कारको नीति, प्रविधिको प्रयोग गरी अध्यापन, मासिक रूपमा आन्तरिक विषयगत परीक्षाको व्यवस्था र उत्तरपुस्तिका अभिभावक र विद्यार्थीलाई दिईने, नर्सरीमा विद्यार्थीलाई निःशुल्क भर्ना गर्ने लगायतका विशेषता रहेको जनाएको छ ।

साझा ट्रेड कन्सर्न

यहाँ रंङ रोगन डण्डी, सिमेन्ट, इटा, बालुवा, धारा, बाथरुम सम्बन्धी सामाग्रीहरु, डोर

kmfg g+)%&-$)))@) / (*%!)&$)^*

:ste6/

6otS6/

निर्माणसम्बन्धी सम्पूर्ण सेवा

बी . एण्ड पी. निर्माण सेवा

थाहा-६, बज्रवाराही, मकवानपुर

९८५१०६३९४७(प्रदिप), ९८४५४०४३५५(सुरज)

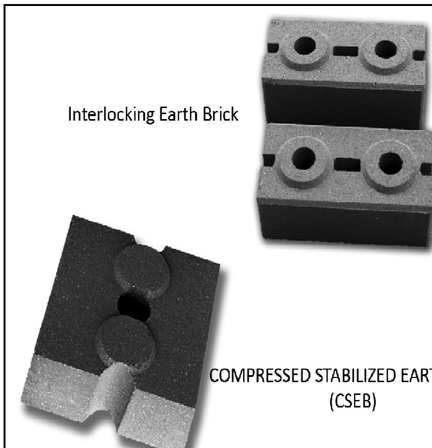

Interlocking Earth Brick

COMPRESSED STABILIZED EARTH BRICK (CSEB)

नेपाल सरकारबाट स्वीकृत प्राप्त

सबै भन्दा बढि घरको डिजाईन पास भएको

भूकम्प प्रतिरोधात्मक Interlocking र CSEB

बलियो ईट्टा प्रयोग गरि भवन निमार्ण गरौं ।

थाहानगर सम्पर्क : सञ्जय हमाल (९८६५१०२०६५)

बलियो ईट्टा उद्योग

Baliyo Itta

www.easysewa.com

थाहा नगर-४, धारापानी, शिखरकोट

सम्पर्क नं. : ९८४१-१५००२५, ९८०८०-९८०००

काठमाण्डौ कार्यालय : ०१-४४४१९१२

थाहा गोल्ड कप हुने

◆ विकास संवाददाता

थाहानगरमा थाहा गोल्ड कप २०७४ सेभेन ए साइड फुटबल प्रतियोगिता हुने भएको छ ।

थाहानगर खेलकुद बिकास समिति (वडा नं. २, ३ र ४)को आयोजनामा आगमी चैत्र २३ गतेदेखि प्रतियोगिता हुन लागेको हो । थाहाको इन्द्रायणी खेलकुद मैदानमा हुने प्रतियोगिताको लागि टिम दर्ताको लागि आव्हान गरिएको र टिमहरू सम्पर्कमा आउने क्रम चलिरहेको आयोजकले जनाएको छ ।

प्रतियोगितामा प्रथम हुने टिमले नगद ५० हजार सहित मेडल, सिल्ड तथा प्रमाणपत्र प्राप्त गर्ने आयोजकले बताएको छ ।

बजार एरियामा डस्टविन

◆ विकास संवाददाता

थाहा नगरको दुई मुख्य बजार क्षेत्रमा डस्टविनको व्यवस्था गरिएको छ ।

बजारको सरसफाइलाई ध्यान दिंदै सामुदायिक विकास केन्द्र नेपालसँगको सहकार्यमा शिखरकोट र ओखरबजारमा डस्टविनको व्यवस्था गरिएको थाहा नगर पालिकाका फोहोरमैला व्यवस्थापन शाखा प्रमुख अनिल लामिछानेले बताए ।

उनका अनुसार कुहिने र नकुहिने फोहोरका लागि छुट्छुट्टै रंगको डस्टविन राखिएको छ । दुबै बजारको पाँच पाँच स्थानमा डस्टविन र ाखिएको लामिछानेले जानकारी दिए ।

४ वर्षसम्म अधुरै भवन, बल्ल तात्यो निर्माण पक्ष

◆ विकास संवाददाता

भारत सरकारको सहयोगमा बन्दै गरेको जनकल्याण माविको २८ कोठे भवन निर्माणले ४ वर्षपछि बल्ल तीव्रता लिएको छ ।

थाहा नगरपालिका वडा नं. ३ मा रहेको उक्त विद्यालयमा निर्माणाधीन भवन कछुवा गतिमा निर्माण भइरहेको भन्दै निर्माण कम्पनीको सर्वत्र आलोचना भइरहेको बेला निर्माण पक्षले तदारूकता देखाएको हो ।

सन् २०13 को अन्तिमतिर १७ महिनामा सम्पन्न गर्नेगरी सम्झौता भए पनि सम्झौताको ४ वर्ष वित्दासमेत काम पूरा हुन सकेको छैन । सम्झौता मितिको १७ महिनामा सम्पन्न गर्ने गरी मिलेनियम शंकरमाली जेभी कम्पनीले ३ करोड २८ लाख रूपैयामा सम्झौता गरेको थियो ।

तोकिएको अवधिमा सम्पन्न गर्नु त परै जाओस्, अर्को ३० महिनामा पनि काम सकिने छाँटकाँट नदेखिएकोमा तत्कालीन जिविसले झन्झट सिर्जना गरेको भन्दै निर्माण पक्षले गुनासो गर्दै आएको थियो ।

हालसम्म कम्पनीले एउटा बिल्डिङको पुरा ढलाइ सकेको छ भने अर्को बिल्डिङको दोस्रो तलाको ढलाई मंगलबार र बुधबार गरी सम्पन्न गरेको छ । सरासर काम अगाडि बढेमा अबको एक वर्षभित्रमा सबै काम सम्पन्न हुने निर्माण कम्पनिका प्रतिनिधि रामप्रसाद सापकोटाले बताए । हाम्रो अनुगमनको क्रममा उनी बुधबार आफ्नै रोहवरमा ढलाइ गराउँदै थिए ।

जनकल्याण माविबाट एसएलसी दिने २०५२ सालका विद्यार्थीहरूको आयोजनामा काठमाण्डौंमा भएको वृहद् अन्तरक्रिया कार्यक्रममा उक्त भवन निर्माणमा ढिलाई भएकोबारे व्यापक टिप्पणी भएको थियो । ३ चैतमा भएको उक्त कार्यक्रमको लगत्तै निर्माण कम्पनीका संचालक दिपक सापकोटासँग थाहानगरका अच्युत्तमप्रसाद ढकाल र शिवकुमार खत्रीले भेटी भवन निमार्णमा भइरहेको ढिलाई बारे छलफल गरेका थिए । 'हामीले सापकोटाजीसँग भेट्यौं, जिविसबाट पैसा रोकिएको रहेछ, त्यसको लागि पहल गरौं, अब कम अगाडि बढ्छ भन्नेगरी टुंगिएको छ,' भेटपछि ढकालले भने । सापकोटाको भनाई उद्धृत गर्दै ढकालले भने, 'असारसम्म काम सकिन्छ, सक्छु ।'

भारत सरकारले राजदुतावासमार्फत् सहयोग गर्ने भनेको ५ करोड रूपैयामा टेण्डर हुँदा मिलेनियम शंकरमाली जेभी कम्पनीले ३१ प्रतिशत कम रकममा ठेक्का पाएको थियो । काम अघि बढ्दै गर्दा ७५ लाख बराबरको काम गरेपछि उक्त रकमको बिलभरपाई अनुसार जिविसको सिफारिसमा रकम निकासा हुने सम्झौतामा उल्लेख छ । सो अनुसार अहिलेसम्म कम्पनीले ६३ लाख मात्र र कम पाएको छ ।

६३ लाख मात्र रकम पाए पनि हालसम्म कम्पनीले करोड बढीको काम गरिसकेको दाबी गरेको छ । उक्त दाबी अनुसार ७५ लाख बराबरको बिल भरपाई जिविसमा बुझाएपछि अनुमगनको आधार मा जिल्लाले रकम भुक्तानीका लागि भारतीय राजदुतावासलाई सिफारिश गर्नेछ ।

अर्को किस्ताको लागि प्रक्रिया अगाडि बढेको र अनुगमनका लागि जिल्ला प्राविधिक कार्यालयबाट इन्जिनियर बोलाइएको निर्माण पक्षले जनाएको छ । 'खासमा हामीले सामान ल्याउन सकिरहेका छैनौं, अहिलेसम्म ६३ लाख मात्र आएको छ, त्यसैले काम ढिला भइरहेको छ,' कम्पनीका प्रतिनिधि सापकोटाले भने ।

उक्त भवन निर्माण कार्य पूरा भएपछि सभा हल पुस्तकालय र प्रयोगशालासहित २८ कोठा तयार हुनेछ ।

भवन पूरा हुन नसक्दा विद्यार्थीहरू पुराना जस्ताले बारेको टहरामा पढ्न बाध्य छन् । उनीहरूले यस वर्षको अन्तिम परीक्षा सोही टहरामा बसेर दिए । 'अर्को वर्ष नयाँ पक्की भवनमा बसेर जाँच दिन पाइयोस्,' बुधबार परीक्षा दिएर बाहिरिँदै गर्दा विद्यार्थीले भने ।

'भवन पुरा नहुँदा धेरैतिरबाट प्रश्न आइरहेको छ, हामीले पटकपटक ताकेता गरेका छौं, आशा छ अब काम अगाडि बढ्नेछ' विद्यालयका प्रधानाध्यापक सानोभाइ कार्कीले भने । उनले अगाडि भने, 'समयमै भवन पुरा भएको भए २०७२ को भूकम्पपछि यसरी विद्यार्थीहरू टहरामा बस्नु पर्ने थिएन, बर्खामा झरीले डिस्टर्ब, गर्मीमा जस्ता तातेर खपिसक्नु हुँदैन । भवन पूरा नभई यो समस्या समाधान हुँदैन ।'

हिउँदे वर्षा नहुँदा...

त्यस्तै आलु, लसुन, प्याज, बकुल्ला सिमी तथा अरू लहरे सिमीको उत्पादन पनि घट्दै गएको छ ।

बाली हुन छाडेपछि बासाइसराइ, बारी बाँझै

मकवानपुरको भिमफेदी गाउँपालिका(९ को खाँडेधार क्षेत्रमा खेतबारी बाँजिने दर वर्षेनी बढदै गएको छ । खेती किसानीले वर्षदिनसम्म परिवार धान्न नसकेपछि ९ नम्बर वडाको दुई वटा टोल नै बसाइसरेको छ । दुईवर्ष अघि हरिबोले र पाखुरे टोलका १६ घर परिवार वर्षा कम भएर उत्पादन हुन छाडेपछि तराई झरेका हुन् । ुडाँडामा दुई टोल थियो, सबै विस्थापित भए स्थानीय बद्री कँडेलले भने । बसाइसरेकाहरू अधिकांश बारा जिल्लाको अमलेखगञ्ज गएका छन् भने केही हेटौंडामा छन् । त्यसठाउँबाट अहिले पनि बसाइ सर्ने दर बढिरहेको बताइन्छ । बसाइसरेर गाएका किसानहरूको बारी र खोरिया अहिले बाँझै छ ।

ट्युबवेल र ....

उनले भने, समयमै वर्षा नहुने र उत्पादन पनि राम्रो नहुने भएपछि हिउँदे अन्नबाली गर्नै छाडिसक्यौ ।

जिल्लाको थाहानगरपालिका क्षेत्रका किसानहरूले पनि ट्युबवेलबाटै पानी तानेर सिंचाई थालेका छन् । आलु बालीमा सिंचाइको लागि खोला सुक्यो, ट्युबवेलबाट तानेर खेती गर्दैछौं कृषक निरोज प्रधानले भने ।

प्रतापपुरमा कतिपयले ट्य्बवेल किन्न सकेका छैनन् । सिचाइका लागि ट्युबवेल किन्न नसक्नेहरूले वर्षमा दुईबाली मकै छर्छन् । वर्षा हुन थालेपछि बैशाखमा छरेर असारमा, अर्को बाली असारकै अन्त्यतिर छरेर असोजको पहिलोसाता भित्र्याउँछन् स्थानीय सविना राइले भनिन्, मकै बालीमा नजिकैको पर्सा बन्यजन्तु आरक्षको हात्तिले कुनै वर्ष त सखापै पार्छ।

परम्परागत सङ्गीत.....

उनले यस प्रकारको कार्यक्रम यस क्षेत्रमा हुनु राम्रो भएको समेत बताए ।

कार्यक्रममा थाहा नगरका पन्चे बाजा समूह, पापुङ बाजा समूह, कपाली बाजा समूह, ढ्याङ्ग्रे बाजा समूह, पालुङ संस्कृति संरक्षण समूह खौं तथा बासुरी बाजा समूह, खैचडी भजन समूह लगायतका बाजा समूहले आ–आफ्नो संस्कृति अन्तर्गतको बाजा प्रस्तुत गरेका थिए । त्यसैगरि थाहामा विगद ३ वर्षदेखि क्रियाशिल थाहा कला केन्द्रका कलाकार हरूले देश भक्ति तथा विभिन्न संस्कृति झल्काउने खालका नृत्य प्रस्तुत गरेका थिए । कला केन्द्रका अध्यक्ष सानोबाबु मुक्तानले आफू कला क्षेत्रमा लागिपरिहेको समयमा यस कार्यक्रमले नयाँ उर्जा थपेको बताए । उनले अझै प्रभावकारी रूपमा संस्कृति जगेर्नाको लागि पनि लाग्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गरे । प्रतिष्ठानले विशेष गरि गीत संगीत नाटकको अभिलेख राख्ने, अनुसन्धान गर्ने तथा प्रमोसन गर्ने प्रतिष्ठानका प्रष्ठिानका प्रज्ञा सभा सदस्य आशाकाजी श्रेष्ठले जानकारी दिए ।

यस क्षेत्रमा संस्कृतिक व्यक्तिहरूको सहज उपस्थिती रहेकोले कार्यक्रम गर्न निकै सहज भएको श्रेष्ठले सुनाए । बाजा प्रस्तुत गर्ने समूह तथा व्यक्तिहरूलाई कार्यक्रमका अतिथिको हातबाट प्रमाण पत्र समेत वितरण गरिएको थियो ।

मुटु स्वास्थ्य शिविर

◆ विकास संवाददाता

धर्मभक्त राष्ट्रिय मानब अंग प्रत्यारोपन केन्द्र भक्तपुरका मुटुरोग बिशेषज्ञ एवम् हृदय शल्य चिकित्सक डाक्टर प्रेमराज बैद्यले थाहानगरमा मुटु रोगीहरूको संख्या बढ्दै गएकोमा चिन्ता व्यक्त गरेका छन् । उनले ३ सय जनाको मुटुसँग सम्बन्धित स्वास्थ्य जाँच गर्दा १० जनाको अप्रेशन गर्नु पर्ने देखिएको बताउँदै यो अनुपात उच्च भएको बताए । १० मध्ये ५ जनाको सर्जरी र ५ जनाको एनजिओग्राम गर्नुपर्ने देखिएको र उनीहरूलाई काण्ठमाण्डौ बोलाइएको उनले जानकारी दिए ।

नेपाल हृदयरोग प्रतिष्ठान मकवानपुर शाखा, थाहा नगरपालिका, लायन्स क्लब हफ हेटौंडा र लायन्स क्लब आफ थाहानगरको सयुक्त आयोजना तथा धर्मभक्त राष्ट्रिय मानब अंग प्रत्यारोपन केन्द्र भक्तपुरको प्राविधिक सहयोगमा आइतबार थाहा नगरको पालुङ प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा मुटुसम्बन्धी स्वास्थ्य शिविर संचालन भएको थियो । शिविरको अन्त्यमा बोल्दै डा. बैद्यले भने, 'बीच–बीचमा विद्युत आपुर्ति बन्द भएका कारण स्वास्थ्य परीक्षणमा केही असहज हुन गयो र विरामीहरूले कुर्नुपर्‍यो, यसका लागि क्षमा चाहन्छौं, पहिलेदेखिका विरामीहरू पनि फलोअपमा आए, यहाँको डाक्टरहरूको पनि राम्रो सहयोग भयो ।' उनले स्वास्थ्य परीक्षणको क्रममा उच्च र क्तचापका विरामीहरूको संख्या उच्च रहेको बताए ।

स्थानीय समाचारका लागि सँधै क्लिक गर्नुहोस्
www.bikaskhabar.com
मोबाइलमै पनि आउँछ...

नेपाल रेडक्रस सोसाइटी, उपशाखा दामन
आजीवन सदस्यता लिनेबारे सूचना
यस नेपाल रेडक्रस सोसाइटी दामन उपशाखाको मिति २०७४ साल माघ २७ गते बसेको कार्यसमितिको बैठकको निर्णयअनुसार यस उपशाखाको आजीवन सदस्यता लिन इच्छुक व्यक्तिहरूले तुरुन्त उपशाखामा सम्पर्क गर्नुहुन अनुरोध छ ।
सम्पर्क: राजाराम रायमाझी(संयोजक), सदस्यता विस्तार उपसमिति मो. नं. ९८४५०७०७७४

जे. वि. इन्जिनियरिङ कन्सलटेन्सी
J. B. Engineering Consultancy
yfxf gu/kflnsf-#, uf]kfnLufp-gu/kflnsf hfg] ;8ssf] dvd_
xfdLnfO ;Demgxf ;

■ नयाँ तथा पुराना घरहरुका नक्शा बनाउनु परेमा
■ भूकम्पपीडितहरुको घर नक्शा बनाउनु परेमा
■ अन्य संरचनाहरु डिजाईन, ड्रोइङ र सुपरभिजन गर्नुपरेमा
सम्पर्क : ९८५५०६७७६७(जयराम), ९८५५०६९५३३(विष्णु)

अब हाम्रै थाहानगरको ओखरबजारमै
छपाईको शुभारम्भ
फ्लेक्स प्रिन्ट

काठमाण्डौं, हेटौंडा धाउनै पर्दैन...
अत्याधुनिक नयाँ मेसीनद्वारा १ घण्टा भित्र बोर्ड,व्यानर तयार
AARAV creation
DESIGN FLEX PRINT PHOTOGRAPHY
Thaha-1, Okharbazar, 9855068340/9802068340
हाम्रा अन्य सेवाहरू
फ्लेक्स प्रिन्ट (व्यानर/साइनबोर्ड)
होडिङ बोर्ड/स्टिकर प्रिन्ट/
फ्लेक्स फोटो/मायाको चिनो तयारी
प्रमाण-पत्र/कदर-पत्र/प्रशंसा पत्र तयारी
कार्यक्रमको व्याच तयारी
विभिन्न डिजाइनका फ्रेमिङ
फोटो स्टुडियो/पि.भि.सी. कार्ड
9855068340/9802068340

तामाङ पत्रकार संघको अध्यक्षमा मोक्तान

◆ विकास संवाददाता

नेपाल तामाङ पत्रकार संघको अध्यक्षमा निवर्तमान महासचिव विष्णु मोक्तान निर्विरोध निर्वाचित भएका छन् ।

शनिबार काठमाडौंको अनामनगर स्थित तमु बौद्ध संघको सभाहलमा सम्पन्न पाँचौ महाधिवेशनबाट मोक्तान निर्विरोध निर्वाचित भएका हुन् । खोटाङका मोक्तान हाल नागरिक दैनिकमा कार्यरत छन् । अध्यक्षमा निर्वाचित भएपछि मोक्तानले तामाङ पत्रकार संघलाई संघीय संरचनामा लाने र तीन वर्षको खाका बनाएर ऐतिहासिक काम गर्ने प्रतिबद्धता जनाए । तामाङ सञ्चार समूहको नाम महाधिवेशनबाट परिवर्तन गरी तामाङ पत्रकार संघ राखेको छ । संघको महिला उपाध्यक्षमा लक्ष्मी रूम्बा र पुरूष उपाध्यक्षमा सुवाष योञ्जन निर्वाचित भए । महासचिवमा बुद्ध योञ्जन, सचिवमा पेमा लामा, कोषाध्यक्षमा तीर्थमान वल निर्वाचित भए । खुल्ला केन्द्रीय सदस्यमा महिलातर्फ डोल्मा छिरिङ तामाङ, रोजिना तामाङ, बबिता घिसिङ र पुरूष खुल्लातर्फ लालकुमार मोक्तान, नेत्र तामाङ मोक्तान, सुरेन्द्र तामाङ, स्वतन्त्र तामाङ र सरस्वती तामाङ रहेका छन् ।

सञ्चार समूहका निवर्तमान अध्यक्ष जगत दोङलाई पदेन सदस्यको जिम्मेवारी चयन गरेको छ । त्यसैगरी महाधिवेशनले प्रदेश १, २ र ३ मा समेत सदस्य चयन गरेको छ । यसरी सदस्य चयन हुनेहरूमा प्रदेश १ मा पुरूषबाट विक्रम तामाङ, विश्वराज तामाङ र महिलामा मालती मोक्तान रहेका छन् । त्यसैगरी प्रदेश २ मा बमबहादुर बमजन रहेका छन् ।

प्रदेश ३ मा पुरूष तर्फ उर्गेन लामा, सुभराज बम्जन, शिशिर दोङ र महिलातर्फ अन्जु डिम्दुङ, दुदुमाया सिन्तान रहेका छन् ।

निर्वाचितलाई निर्वाचन समितिमा अध्यक्ष मण्डलका अध्यक्ष रवीन्द्र तामाङले पद तथा गोपनियताको सपथ दिलाएका थिए ।

निर्वाचन समितिमा अध्यक्ष मण्डलका अध्यक्ष रवीन्द्र तामाङ, ध्यानबहादुर मोक्तान, रमिता लामा, प्रतीक डेसुर र अमरध्वज लामा थिए । महाधिवेशन कानुन, न्याय तथा संसदीय व्यवस्था मन्त्री शेरबहादुर तामाङले उद्घाटन गरेका थिए ।

एलिसा र निराजनको "भन सानु"

◆ विकास संवाददाता

अष्ट्रेलियामा रहेका चार नेपाली संगीतकर्मीहरू मिलेर खोलेको ब्याण्ड 'रूयाड स्टूडियो'ले 'भन सानु' बोलको गीतको भिडियो सार्वजनिक गरेको छ । प्रविण श्रेष्ठले निर्देशन गरेको यो भिडियोमा मोडल एलिसा राई र निराजन प्रधानले मोडलिङ गरेका छन् । गीतमा एकतारेको शब्द छ ।

यो ब्याण्डमा राजेश घिमिरे, अनुज श्रेष्ठ, धमेन्द्र माली र सरोज परियार आवद्ध छन्

व्याण्डमा सदस्यहरूले विदेशमा रहेपनि नेपाली संकृतीको जगेर्ना गर्न सधै तत्पर रहेको बताए । भिडियोलाई प्रविणले गीतको भाव अनुसार ढालेका छन् ।

५ फुड: ब्रेकफास्ट

◆ विकास संवाददाता

हामी यस्ता ब्रेकफास्ट फुडको कुरा गरिरहेका छौं, जसले तपाईंको तौल घटाउन महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्छ । तौल घटाउनका लागि कतिपय मानिसले ब्रेकफास्ट नै नगर्ने गल्ती गरेको कैयौं अनुसन्धानले खुलासा गरेका छन् । तर, आयुर्वेदका अनुसार ब्रेकफास्टमा प्रोटिन, फाइबर, सागसब्जी र हेल्दी ˆयाट आवश्यक हुन्छ । यस्तो ब्रेकफास्टले पेटलाई भरिराख्नुका साथै तौल घटाउन महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्छ । **स्ट्रबेरी** एक कप स्ट्रबेरीले शरीरमा आठ ग्राम फाइबर प्रदान गर्छ । यसका साथै तौल घटाउन पनि महत्वपूर्ण हुन्छ । **अन्डा** तौल कम गर्न अन्डा सबैभन्दा महत्वपूर्ण ब्रेकफास्ट हो । **पिनट बटर** पिनट बटरलाई पनि तौल घटाउनका लागि महत्वपूर्ण ब्रेकफास्टका रूपमा लिइन्छ । आँटाको ब्रेडमा दुई चम्चा पिनट बटर लगाएर खानाले तौल सन्तुलनमा रहन्छ । केराको साथमा पनि पिनट बटर खान सक्नुहुन्छ । केरामा कार्बोहाइड्रेट हुन्छ र पिनट बटरमा भएको प्रोटिनले लामो समयसम्म पेटलाई भरिराख्ने काम गर्छ । **ओट्स** ओटमिलले तौल घटाउनका लागि दुई तरिकाबाट मद्दत गर्छ । यसमा भएको फाइबरले लामो समयसम्म पेटलाई भरी र स्वस्थ राख्न मद्दत गर्छ ।

विकास खबर
पत्रिका
साप्ताहिक
हरेक सोमबार
पढ्न छुट्ला है ।

नयाँ व्यवस्थापनका साथ होटल शंकर

अब नयाँ व्यवस्थापनमा होटल शंकरले सेवा सुरु गरेको जानकारी गर

हामी कहाँ खाना, खाजा, चिकेन म:म, भेज म:म, रोष्ट, चिकेन चिल्ली, मटन तास, फिस आइटम लगायतका खाजाहरु उपलब्ध छ । रेष्टुरेण्ट समय विहान ६ बजेदेखि राति १० बजेसम्म । २४ सै घण्टा पूर्ण सुरक्षा व्यवस्था, पार्किङ, एक सय जना सम्मका लागि
सम्पर्क: होटल शंकर, ९८५५०६७६९७, ९८४५१२४५१५, ०५७४०००३९, शिख्रकोट

नयाँ व्यवस्थापनसहित खुल्यो
दामन भ्यू टावर एण्ड रिसोर्ट

;Dks{ e/t uf}fnL
मोवाइल नं. ९८५११२५७०८
होटल प्रकाश इन्टरनेशनल
प्रा. ली. द्वारा सञ्चालित

सुदिप भेजटेवल सप्लायर्श

थाहा नगरपालिका-२, खाल्डेबजार
प्रो. सुदिप ढकाल
९८५५०३००९५
९८४५४७२८२५
हाम्रो सेवाहरू : आलु, मूला, हरियो तरकारी, खरिद, विक्री गरिनुका साथै अर्डर अनुसार विवाह,

अनलाईनबाटै
ufpB/sf va/, ca ljZj e/
www.bikaskhabar.com
लगअन गर्नुहोस् ।
'तपाई जहाँ, विकासखबर त्यहाँ'
दैनिक कुनै पर्दैन
पलपलको खबर....
विकासखबर डट.कम.
इमेल:
bikaskhabar@gmail.com

● lj;f; dlN6ldl8ofsf nflu k|sfzs :सुरजकुमार भुजेल (९८५५०६८६९५)● ;Dkfbs : कुमार नेगी (९८५५०६८०७०)● ;dfrf/ ;Djf]bs : अशोकसुजन श्रेष्ठ (९८५५०६८३५३)● sfof{no : थाहा-४, मकवानपुर● d'b|0f : श्रीया अफसेट प्रेस हेटौंडा ● O{d]n bikaskhabargmail.com